Թիւքբիւք, գ. Բ—ի. գոզ—ի։. crachat, salive.

Թիւֆէ(ն)ք, գ. հրացան. fusil.

Թիւֆֆահ, ա. Խնձոր. pomme.

Թիւմի, գ. (իրի տանելի սըգ գար եաղմասը.) Բ—ի. tourbillon de neige.

Թիքէն... գէ— Ցիքէն...

Թիքսինմէք, գ. (գ—նէլ.) նուլալ. ֆորլէլ. avoir, prendre du dégoût pour qc.

Թիֆթիք, գ. այնէայ. 2. (ձ—գ.) կա— ֆդէալ. ղրօն. poil fin de chèvre; 2. charpie.

Թիֆթիքլէմք, գ. (ձ—գալ.) ա—գալ. ֆդէլ. faire de la charpie.

Թիֆրէձէ(թ), ա. (արալըգ.) անվրդէգ. ֆվնց. interstice, espace (intermédiaire), entre-deux.

Թու'ամ, ա. յ. Թու'մէ(թ), եղ։

Թուգա, ա. Երինալ յԱ—գ—ձայ. Երկի—ղ Ա—գ—ձայ. craindre Dieu; crainte de Dieu.

Թուեուր, ա. յ. Թայր. եղ։

Թուզ, գ. (մլշնէմք.) աղ. sel.

Թուզ, գ. է բրդ. ար ֆ—ղվե. 2. կ—գ—գ. կ—ղգ—գ. qui accumule, qui ramasse; 2. pillage.

Թուզա(գ), գ. (մմլէհա.) աղ—հա։. saline.

Թուզամա, գ. աղձայ։. salaison.

Թուզամագ, գ. աղլ. saler.

Թուզու, գ. կրէ աղ—ալ. salé, salin.

Թուզլուգ, գ. (նէմք-տան.) աղամա. salière.

Թուզճու, գ. աղվճա—. saunier.

Թուզսուզ, գ. անալ. peu (ou point) salé, frais.

Թաթսըզ —. անհամ. ցաբրգ. sans sel, insipide.

Թութ, գ. Բ—ի. mûre.

— ագաճը. Ռիբնէ. mûrier.

Թութամ, գ. (Թութաճագ եէր. գուլլգ. գագզէ.) Բ—գ—գ—գ. գ—գ—գ. անֆէգ։ անօրաց. 2. (տէսթէ.) ֆ—նվ. 3. (Թութուլուր մըգտար.) Բ—ի գ. poignée, anse; 2. bouquet; 3. une poignée (de...).

Պիր — Թուզ. պրէնգ գ աղ. une pincée de sel.

Թութարագ, գ. (գավ. քիպրիթ.) ը—ցկ. ը—ցգ—գ։. amadou, allumette.

Թութար(ըգ), գ. (սար'ա 'ինէ-թի.) ը—անգ—գ—ռիէն. épilepsie.

Թութարըգլը, գ. ը—անգ. épileptique. [(forte).

Թութգալ, գ. գ—գնց. colle

Թութգուն, գ. (մէխուզ. մազպուլ. կիրֆֆար.) ինլէ—ալ. ըմ-բ—նէ—ալ. pris, saisi, retenu.

— վիրմ. (տիչար օլ. եագայը էլէ վիրմ.) անկանալ է յ—ի. tomber entre (dans, aux) mains de qn.; tomber sous la main de qn. ou sa patte.

Թութեա, ա. աղդար. 2. ար-գ—գ։ գրէղ ալ—ց. tut(h)ie; 2. collyre.

Ագ —. արարգ—գ։. minerai de zinc, pierre calaminaire.

Թութի (գուշու), գ. (տուտու գուշու. ա.) (Բ—Բ—ի։.) գ—գ։ց. perroquet.

Թութմագ, գ. (ախզ ու կիրֆֆի էթ. գապգ էթ.) բ—նէլ. գ—նէլ. բ—գ—ն հարմանէլ. ըմբ—նէլ. 2. (թէվգիֆ էթ.) գ—նէլ. յ—բ—գ։ալ գ—նէլ. 3. (սայտ ու շիքեար էթ.) գ—նէլ. գրաալ. 4. (իմանաք էթ.) ա—գ—հէլ. prendre, saisir (avec la main), tenir (à la main); 2. prendre, arrêter (pour emprisonner); 3. prendre (à un piége), attraper (à la chasse, à la pêche, dans un piége); 4. être économe, avare de qc.

Իվ, օտա, արապա... խրզմէթ-քեար —. (խթիճար, խթիքբա էթ.) (է վրյ—) գ—նէլ. prendre (une maison... à loyer, à louage, des gens à gages), louer, arrêter, retenir.

Իշճի, չըրագ ... —. վարյնէլ. գ—նէլ. engager, embaucher.

Կէմի —. է վրյ—ա գ—նէլ ը—գ—. affréter.

Եէր —. ը—գ—լ. tenir (un certain espace), remplir, occuper.

Պիրինին եէրինի —. (գաբմ օլ.) ը—գ—լ գ—նէլ գրէղի գ—գ—գ։. ֆ—գ—